

Határozatok Tára

C-561/11. sz. ügy

**Fédération Cynologique Internationale
kontra
Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza**

(a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria [Spanyolország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közösségi védjegyek — 207/2009/EK rendelet — A 9. cikk (1) bekezdése — A »harmadik személyek« fogalma — Valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2013. február 21.

- Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A nemzeti bíróság hatásköre — Az előterjesztett kérdések szükségességének és releváns voltának értékelése*
(EUMSZ 267. cikk)
- Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — Nyilvánvalóan nem releváns kérdések, valamint hasznos választ kizáró szövegösszefüggésben feltett, hipotetikus kérdések — Az alapügy tárgyával össze nem függő kérdések*
(EUMSZ 267. cikk)
- Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bírósághoz fordulás — A nemzeti bíróság által hivatalból felvetett kérdés — Megengedhetőség*
(EUMSZ 267. cikk)
- Közösségi védjegy — A közösségi védjegy hatálya — A védjegyoltalom tartalma — A védjegy használata megtiltásának joga — Harmadik személyek — Fogalom — Későbbi közösségi védjegy jogosultja — Bennfoglaltság — Bitorlási kereset — A későbbi közösségi védjegy törlése kivárásnak szükségessége — Hiány*
(207/2009 tanácsi rendelet, 9. cikk, (1) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 26. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 27. pont)

3. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 30. pont)

4. A közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjeggyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

A rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséből és a rendelet általános rendszeréből az következik, hogy a közösségi védjegy jogosultjának lehetősége kell legyen arra, hogy e védjegy használatát megtilthassa valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjának. Ezt a megállapítást nem teszi kétségesé az a körülmény, hogy valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja ugyancsak kizárólagos joggal rendelkezik a rendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében. E tekintetben a rendelet rendelkezéseit az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábbi közösségi védjegy oltalma elsőbbséget élvez a későbbi közösségi védjeggyel szemben. Ugyanis többek között a rendelet 8. cikkének (1) bekezdéséből és 53. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy két védjegy ütközése esetén az elsőként lajstromozott védjegyről vélelmezendő, hogy előbb teljesíti a lajstromozásához előírt feltételeket, mint a másodikként lajstromozott védjegy.

Vitathatatlan, hogy a közösségi védjegyek lajstromozásának a rendelet 36–45. cikkében megállapított eljárása olyan érdemi vizsgálatot foglal magában, amely annak előzetes meghatározására irányul, hogy a közösségi védjegy teljesíti-e a lajstromozáshoz előírt feltételeket. Mindazonáltal e körülmény nem meghatározó.

Egyrészt a közösségi védjegyek lajstromozási eljárása által kínált biztosítékok ellenére nem zárható ki teljes egészében, hogy valamely korábbi közösségi védjegyet esetlegesen sértő megjelölést közösségi védjegyként lajstromozzanak. Ez az eset áll fenn például akkor, ha a korábbi közösségi védjegy jogosultja nem nyújtott be felszólalást a rendelet 41. cikkének alkalmazásában, vagy pedig ha a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) e felszólalást, az említett 41. cikk (3) bekezdésében előírt eljárási követelmények teljesítésének figyelmen kívül hagyása miatt nem vizsgálta érdemben.

Másrészt a korábban lajstromozott közösségi védjegy jogosultjának azon lehetősége, hogy bitorlási keresetet indítson a később lajstromozott közösségi védjegy jogosultjával szemben, nem foszthatja meg értelmétől sem a törlési kérelem OHIM-nál való előterjesztését, sem a közösségi védjegyek lajstromozási eljárásának keretében rendelkezésre álló előzetes ellenőrzési mechanizmusokat.

Végül a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt kizárólagos jog biztosításának célja az, hogy lehetővé tegye a jogosult számára különös jogosulti érdekeinek védelmét, azaz annak biztosítását, hogy a védjegy betölthesse rendeltetését. Márpedig ha valamely korábbi közösségi védjegy jogosultjának ahhoz, hogy megtilthassa harmadik személyeknek egy, a védjeggyének rendeltetését sértő megjelölés használatát, meg kellene várnia azon későbbi közösségi védjegy törlését, amelynek a harmadik személy a jogosultja, a számára a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése által biztosított oltalom jelentős mértékben gyengülne.

(vö. 37–40., 42., 44–46., 48., 50–52. pont és a rendelkező rész)